

O NOUĂ LEGE A ADOPTIEI: O ȘANSĂ ÎN PLUS SPRE O FAMILIE  
FERICITĂ (I)

A NEW LAW OF ADOPTION: ANOTHER CHANCE TOWARDS A  
HAPPY FAMILY

LUCIA IRINESCU<sup>1</sup>

**Rezumat:** Instituția adopției a fost reglementată din cele mai vechi timpuri. Dintotdeauna, adopția a fost privită ca o soluție de întregire a familiei, atât din perspectiva adoptatului, cât și din cea a adoptatorului. În contextul social actual, rolul adopției a căpătat o altă dimensiune, în sensul că numărul copiilor care așteaptă să fie adoptați a crescut semnificativ, proporțional cu numărul copiilor abandonați. Potrivit ultimelor statistici oficiale, 60.000 de copii se află în sistemul de protecție specială, așteptând să fie dați spre adopție sau să fie încredințați unei familii care dorește să îi crească. Toate acestea pentru că legislația în materia adopțiilor era mult prea anevoioasă.

**Cuvinte cheie:** adopție internă, adopție internațională, legislație, procedura adopției.

**Summary:** The institution of adoption has been regulated since ancient times. The adoption was always seen as a solution to reunite the family, both in terms of the adoptee and the adopter. In the current social context, the role of adoption has taken another dimension, meaning that the number of children awaiting for adoption increased significantly, with the number of abandoned children. According to the latest official statistics, 60,000 children are in special care system, waiting to be put up for adoption or to be entrusted to a family that wants to grow. All these because the legislation regarding adoption was much more difficult.

**Keywords:** domestic adoption, international adoption, legislation, adoption procedure.

### 1. Ce este adopția? O analiză succintă

Privită din perspectivă socială, adopția prezintă multiple avantaje pentru societate, în general, dar și pentru individ, în special. Pentru familia

---

<sup>1</sup> Lector univ. dr., Facultatea de Drept, Universitatea „Al. I. Cuza” din Iași, email: lirinescu@yahoo.com

adoptatoare, această instituție reprezintă calea spre definitivarea conceptului de familie, și anume acela de părinți-copii, în timp ce pentru adoptat constituie șansa de a crește într-un mediu familial. Intenția de a adopta se poate naște din mai multe motivații cum ar fi: nevoia afectivă de împlinire familială și personală, incapacitatea unui cuplu sau a unei persoane de a procrea, dorința de a oferi unui copil șansa să crească într-o familie. Adopția reușește să îmbine interesele adoptatorului cu cele ale adoptatului.

Principiile legale care stau la baza încuviințării adopției au menirea să garanteze că adopția este un parteneriat de tipul win-win pentru toți cei implicați. Ca urmare a încuviințării adopției, legăturile de filiație dintre părinții firești și adoptat încetează în favoarea ocrotirii copilului prin părinții adoptatori. Copilul va avea o nouă familie și, totodată, o nouă identitate: un nume nou, eventual un alt prenume, un nou certificat de naștere. În marea majoritate a cazurilor, copilul adoptat nici nu a avut ocazia să își cunoască părinții firești pentru că fie a fost abandonat, fie a fost încredințat spre adopție la vârste foarte mici etc. Principiul garantării confidențialității în ceea ce privește datele de identificare ale adoptatorului sau familiei adoptatoare, precum și în ceea ce privește identitatea părinților firești<sup>2</sup> asigură dreptul persoanelor adoptate să solicite și să obțină informații care atestă adopția, precum și informații cu caracter general vizând locul nașterii, traseul instituțional și istoricul personal care nu dezvăluie identitatea părinților firești/rudelor biologice. Dezvăluirea adopției poate fi făcută numai în cazul persoanelor care au dobândit capacitate deplină de exercițiu.

Privită din perspectivă juridică, adopția poate fi analizată pe trei coordonate: operațiune juridică, raport juridic și instituție juridică. Ca operațiune juridică, adopția presupune un ansamblu de proceduri legale, prin care ea se realizează. Ca raport juridic, reprezintă legătura de filiație care ia naștere între adoptat, pe de o parte, și adoptator și rudele acestuia, pe de altă parte, ca urmare a procedurilor legale necesare pentru definitivarea adopției. Ca instituție juridică, adopția cuprinde totalitatea normelor juridice referitoare la încheierea, efectele și încetarea ei<sup>3</sup>.

Scopul principal al adopției este axat pe interesele adoptatului.

---

<sup>2</sup> Art. 1 lit. f) din Legea nr. 273/2004 privind procedura adopției republicată în M. Of. nr. 259 din 19 aprilie 2012.

<sup>3</sup> Pentru mai multe detalii, a se vedea L. Irinescu, *Curs de dreptul familiei*, Ed. Hamangiu, București, 2014, p. 170-171; I. P. Filipescu, *Adopția și protecția copilului aflat în dificultate*, Ed. All, București, 1998, p. 42-49.

Principiul respectării interesului superior al copilului este avut în vedere în toate etapele adopției: de la instituirea adopției ca măsură de protecție prin planul individualizat de protecție, la identificarea celei mai potrivite familii, care să-i asigure o continuitate în creșterea și educarea copilului în funcție de originea sa etnică, culturală și lingvistică și până la desființarea adopției.

Procedura adopției instituită prin Legea nr. 273/2014 a fost deseori criticată prin prisma faptului că este nu oferă o anumită flexibilitate în privința adopțiilor interne și internaționale, în sensul că nu oferă o șansă fiecărui copil scos din familia firească sau abandonat să fie adoptat. Astfel, Autoritatea Națională pentru Protecția Drepturilor Copilului și Adopție a inițiat modificarea cadrului procedural privind adopțiile, care s-a concretizat prin elaborarea unui *Proiect de lege*. Aceste modificări legislative se încadrează și în strategia pe termen mediu și lung elaborată de țara noastră în colaborare cu UNICEF ca până în anul 2020 în România să nu mai existe copii în centrele de plasament și de a nu mai avea copii sub vârsta de 3 ani instituționalizați.

## **2. Condițiile de fond și condiții privind exprimarea consimțământului la adopție**

Pentru a putea fi încuviințată adopția, trebuie îndeplinite o serie de condiții de valabilitate, care pot fi clasificate, potrivit literaturii de specialitate în condiții de fond și condiții de formă. Condițiile de fond pot fi grupate la rândul lor în condiții de fond pozitive care privesc pe adoptat, pe adoptator/familia adoptatoare și pe părinții firești ai celui adoptat, și condiții de fond negative (impedimente la adopție).

*Condiții cu privire la persoana adoptatului.* Potrivit art. 44 din Legea nr. 272/2004, orice copil care este, temporar sau definitiv, lipsit de ocrotirea părinților săi sau care, în vederea protejării intereselor sale, nu poate fi lăsat în grija acestora are dreptul la protecție alternativă. Potrivit noilor reglementări, planul individualizat de protecție poate să stabilească drept finalitate adopția internă dacă:

a) după instituirea măsurii de protecție specială a trecut un an și părinții firești ai copilului, în grija cărora acesta nu a putut fi lăsat din motive neimputabile părinților, precum și rudele până la gradul al patrulea ale acestuia, care au putut fi găsite, nu realizează niciun demers pentru reintegrarea sau integrarea copilului în familie;

b) după instituirea măsurii de protecție specială au trecut 6 luni și părinții firești ai copilului și rudele până la gradul al patrulea ale acestuia, care au putut fi găsite, nu colaborează cu autoritățile în vederea realizării demersurilor pentru reintegrarea sau integrarea copilului în familie;

c) după instituirea măsurii de protecție specială au trecut 6 luni și părinții și rudele copilului până la gradul al patrulea nu au putut fi găsite;

d) după instituirea măsurii de protecție specială, părinții și rudele copilului până la gradul al patrulea care au putut fi găsite, declară în scris că nu doresc să se ocupe de creșterea și îngrijirea copilului și în termen de 30 de zile nu au revenit asupra declarației. Direcția are obligația înregistrării acestor declarații, precum și a celor prin care părinții și rudele până la gradul al patrulea revin asupra declarațiilor inițiale;

e) copilul a fost înregistrat din părinți necunoscuți. În acest caz, adopția ca finalitate a planului individualizat de protecție se stabilește în maximum 30 de zile de la eliberarea certificatului de naștere al acestuia.

De asemenea, adopția poate fi propusă și în situația în care părinții și rudele copilului până la gradul al patrulea, care au putut fi găsite, deși nu doresc să se ocupe de creșterea și îngrijirea copilului, refuză să semneze declarația. În acest caz, direcția întocmește un proces-verbal în care se menționează aceste împrejurări și care se contrasemnează de secretarul/reprezentantul unității administrativ-teritoriale unde locuiesc, în fapt, părinții sau rudele.

Astfel, se introduce un termen fix de 6 luni în care părinții firești și rudele până la gradul al patrulea au posibilitatea să colaboreze cu autoritățile în vederea reintegrării copilului în familie. De asemenea, trebuie salută inițiativa legiuitorului de a da undă verde autorităților să se orienteze spre măsura adopției în ipoteza în care într-un termen de 6 luni după instituirea măsurii de protecție specială părinții și rudele copilului nu au fost găsite. Astfel, drumul copilului spre familia adoptatoare se scurtează, prin introducerea unor termene fixe. În același sens a fost redus și termenul în care părinții firești pot reveni asupra declarației prin care nu doresc să se ocupe de creșterea copilului de la 60 la 30 de zile. Tergiversarea intenționată a părinților firești prin refuzul nejustificat de a semna declarația din care să reiasă faptul că nu doresc să se ocupe de creșterea copilului poate fi stopată prin prisma noilor reglementări prin intervenția autorităților care pot propune adopția în aceste condiții.

În aceeași ordine de idei, copilul aflat în plasament la o rudă până la gradul al patrulea poate fi declarat adoptabil numai în situația în care managerul de caz apreciază că este în interesul copilului deschiderea procedurii adopției, renunțându-se astfel la termenul de 1 an care trebuia să curgă de la instituirea măsurii de protecție. Apreciem ca fiind oportună această intervenție legislativă, deoarece managerul de caz este singurul în măsură să constate dacă pentru un anumit copil măsura plasamentului s-a dovedit a fi sau nu cea mai bună soluție. Prelungirea măsurii plasamentului până la expirarea termenului de 1 în detrimentul adopției și cu sacrificarea interesului copilului, a posibilității de a beneficia de căldura unui familii adoptatoare nu a fost cea mai fiabilă soluție.

Trebuie să remarcăm faptul că scurtarea tuturor acestor termene conduce, în final, la celeritatea procesului de adopție.

Pentru copiii care au împlinit vârsta de 14 ani, legiuitorul propune o nouă abordare și anume planul individualizat de protecție poate avea ca finalitate adopția dacă există solicitări de adopție a acestora din partea unor familii/persoane atestate. Se renunță la acordul expres al copilului, deoarece, în realitate, este firesc ca un copil aflat într-un centru de plasament să își dorească să plece în sânul unei familii, însă nu voința lui exclusivă este suficientă pentru aceasta. În situația fraților care nu pot fi separați, dacă unul dintre ei a împlinit vârsta de 14 ani, planul individualizat de protecție poate avea ca finalitate adopția numai dacă există solicitări de adopție a acestora împreună din partea unor familii sau persoane atestate. Scopul acestor reglementări este de a-i menține pe frați împreună, dată fiind puternica legătură de afecțiune dintre ei, dar și de a păstra rudenii firească<sup>4</sup>.

*Condiții cu privire la părinții firești.* Părinții firești ai copilului sau, după caz, tutorele acestuia, trebuie să consimtă la adopție în mod liber și necondiționat. Ei trebuie să își exprime consimțământul în cunoștință de cauză, adică numai după ce li s-a explicat, într-un limbaj accesibil, consecințele exprimării consimțământului și asupra încetării legăturilor de rudenie ale copilului cu familia sa de origine, ca urmare a încuviințării adopției<sup>5</sup>. Obligația de a asigura consilierea și informarea înaintea exprimării

<sup>4</sup> Pentru detalii, a se vedea T. Bodoașcă, *Dreptul familiei*, ed. a III-a, Ed. Universul Juridic, București, 2015, p. 635.

<sup>5</sup> În literatura juridică consimțământul informat este considerat o condiție de valabilitate. În acest sens, a se vedea B. D. Moloman, I. C. Ureche, *Noul Cod civil. Cartea a II-a. Despre familie. Comentarii, explicații și jurisprudență*, Ed. Universul Juridic, București, 2016, p. 625.

consimțământului la adopție îi revine direcției în a cărei rază teritorială locuiesc în fapt părinții firești sau, după caz, tutorele, direcția realizând și un raport în acest sens. Raportul se comunică direcției de la domiciliul copilului, în termen de 15 zile lucrătoare de la solicitarea acesteia.

Consimțământul la adopție nu poate fi exprimat în locul părinților firești/tutorelui copilului de către curator, mandatar sau o altă persoană împuternicită în acest sens. În mod excepțional, în situația în care unul dintre părinții firești, deși au fost realizate demersuri suficiente, nu a putut fi găsit pentru exprimarea consimțământului, consimțământul celuilalt părinte este îndestulător. Când ambii părinți se află în această situație, adopția se poate încheia fără consimțământul lor. În această situație, direcția în a cărei rază teritorială domiciliază copilul are obligația întocmirii unui raport cu privire la îndeplinirea demersurilor pentru găsirea părinților firești. Raportul se anexează cererii de deschidere a procedurii adopției.

Ca o noutate, instanța poate încuviința luarea consimțământului la locuința părintelui fireesc printr-un judecător delegat în situațiile în care acesta este împiedicat să se prezinte în fața instanței din motive temeinice. Totodată, dacă părintele/părinții fireesc/firești locuiește/locuiesc în circumscripția altei instanțe, își pot exprima consimțământul prin comisie rogatorie.

Consimțământul părinților firești nu este necesar dacă adoptatul a dobândit capacitate deplină de exercițiu.

Consimțământul părinților firești sau, după caz, al tutorelui se dă în fața instanței judecătorești odată cu soluționarea cererii de deschidere a procedurii adopției. Potrivit art. 467 C. civ., în mod excepțional, instanța de tutelă poate trece peste refuzul nejustificat al părinților firești sau al tutorelui, după caz, de a consimți la adopție, dacă se dovedește, cu orice mijloc de probă, că acesta este abuziv și instanța apreciază că adopția este în interesul superior al copilului. În acest sens, va ține seama și de opinia copilului, iar instanța va motiva hotărârea în mod expres în această privință. Conform art. 8 alin. (2) din Legea nr. 273/2004, se poate considera refuz abuziv de a consimți la adopție și situația în care, deși legal citați, părinții firești sau, după caz, tutorele nu se prezintă la două termene consecutive fixate pentru exprimarea consimțământului. Se evită astfel tergiversarea procedurii judiciare a adopției pe perioade lungi de timp (chiar ani), întrucât dispozițiile art. 8 alin. (2) din Legea nr. 273/2004 lăsau la aprecierea fiecărui judecător în parte să aprecieze asupra caracterului abuziv sau nu care reieșea din

neprezentarea, în mod repetat, la mai multe termene de judecată<sup>6</sup>.

Nu poate fi adoptat copilul ai cărui părinți firești nu au împlinit 14 ani. Părintele minor care a împlinit 14 ani își exprimă consimțământul asistat de către ocrotitorul său legal. Se menține în mod justificat prevederea potrivit căreia părinții firești sau tutorele, după caz, își pot exprima consimțământul la adopție numai după trecerea unui termen de 60 de zile de la data nașterii copilului. Consimțământul poate fi revocat în 30 de zile de la data exprimării lui.

*Condiții cu privire la adoptator.* Conform art. 15 din Legea nr. 273/2004, consimțământul adoptatorului sau familiei adoptatoare se dă în fața instanței judecătorești odată cu soluționarea cererii de încuviințare a adopției. În completarea acestor dispoziții legale, se introduce art. 15<sup>1</sup> potrivit căruia consimțământul adoptatorului sau familiei adoptatoare, precum și cel al adoptatului se exprimă în fața instanței judecătorești în cazul adopției persoanei care a dobândit capacitatea deplină de exercițiu. Pentru a fi valabil, consimțământul trebuie să provină de la o persoană cu discernământ, să fie personal, liber exprimat, neviciat și necondiționat. Consimțământul dat în considerarea promisiunii sau obținerii efective a unor foloase, indiferent de natura acestora, nu este valabil.

Dacă cel care dorește să adopte este căsătorit, este nevoie de exprimarea consimțământului și de către soțul acestuia. Două persoane de același sex nu pot adopta împreună. De asemenea, doi concubini nu pot adopta împreună.

Adoptatorul trebuie să fie cu cel puțin 18 ani mai în vârstă decât adoptatul. Potrivit art. 460 alin. (2) C. civ., pentru motive temeinice, instanța de tutelă poate încuviința adopția, chiar dacă diferența de vârstă este mai mică decât 18 ani, dar nu mai puțin de 16 ani. Temeinicia motivelor este lăsată la aprecierea instanței.

În privința impedimentelor legate de persoana adoptatorului, noile prevederi legale prevăd că persoana care a fost condamnată definitiv pentru

---

<sup>6</sup> Imposibilitatea aducerii mamei, singurul părinte al copilului, în condițiile nestabilirii paternității, în fața instanței pentru a-și exprima poziția față de deschiderea procedurii adopției poate fi considerată ca un refuz abuziv. În cauză, instanța a stabilit că mama era plecată în Spania de 3 ani, iar procedura de citare prin afișare la ușa instanței și printr-un ziar răspândit nu a avut ca finalitate prezentarea ei în instanță. În acest sens, C.A. Cluj, s. I civ., dec. nr. 1532/R/2011, în G. C. Frențiu, *Dreptul familiei. Practică judiciară conform Noului Cod Civil. Jurisprudență C.E.D.O.*, Ed. Hamangiu, București, 2013, p. 216-218.

o infracțiune contra persoanei sau contra familiei, săvârșită cu intenție, precum și pentru infracțiunea de pornografie infantilă și infracțiuni privind traficul de droguri sau precursori nu poate adopta.

*Evaluarea adoptatorului sau a familiei adoptatoare în vederea obținerii atestatului.* O persoană sau o familie care dorește să adopte este nevoită să obțină un atestat care să confirme faptul că este aptă să adopte. Atestatul se eliberează în urma unei evaluări. Persoana sau familia care solicită evaluarea în vederea eliberării atestatului formulează o cerere scrisă adresată direcției generale de asistență socială și protecția copilului în a cărei rază administrativ-teritorială domiciliază.

Conform art. 16 din Legea nr. 273/2004, evaluarea adoptatorului sau a familiei adoptatoare reprezintă procesul prin care se realizează identificarea abilităților parentale, se analizează îndeplinirea garanțiilor morale și a condițiilor materiale ale adoptatorului sau familiei adoptatoare, precum și pregătirea acestora pentru asumarea, în cunoștință de cauză, a rolului de părinte.

În cadrul procesului de evaluare se urmăresc, în principal, obținerea și interpretarea unor informații referitoare la istoria și funcționalitatea familiei, credințele, convingerile, obiectivele, atitudinile, realizările, deprinderile de viață, caracteristicile și resursele acesteia. Informațiile solicitate trebuie să fie relevante pentru aprecierea capacității adoptatorului/familiei adoptatoare de a răspunde în mod corespunzător nevoilor copilului adoptabil.

Procesul de evaluare a adoptatorului/familiei adoptatoare cuprinde următoarele etape:

- a) evaluarea socială, realizată de responsabilul de caz;
- b) evaluarea psihologică, realizată de psihologul desemnat ca membru al echipei de evaluare;
- c) pregătirea pentru asumarea în cunoștință de cauză a rolului de părinte.

Evaluarea se realizează pe baza solicitării adoptatorului sau familiei adoptatoare de către direcția de la domiciliul acestora sau de către organismele private autorizate să desfășoare activități în cadrul procedurii adopției interne. Organismele private autorizate să desfășoare activități în cadrul procedurii adopției interne au obligația de a încheia protocol de colaborare cu direcția în a cărei rază teritorială își desfășoară activitatea.

În situația în care solicitantul locuiește în fapt la adresa de reședință, evaluarea se realizează de către direcția în a cărei rază teritorială își are



stabilită reședința sau de către un organism privat autorizat să desfășoare activități în cadrul procedurii adopției interne. În situația în care soții familiei adoptatoare și-au stabilit domiciliu diferite, evaluarea se realizează de către direcția de la domiciliul soțului unde aceștia locuiesc în fapt sau de către un organism privat autorizat să desfășoare activități în cadrul procedurii adopției interne.

În cazul unui rezultat favorabil al evaluării, direcția în a cărei rază teritorială își are domiciliul adoptatorul sau familia adoptatoare, eliberează atestatul de persoană sau familie aptă să adopte, care se constituie ca anexă la dispoziția directorului general/executiv al direcției. În situația în care soții familiei adoptatoare și-au stabilit domiciliu diferite, atestatul se eliberează de către direcția de la domiciliul unuia dintre soți, în funcție de opțiunea acestora.

Pe parcursul procesului de evaluare, adoptatorul sau familia adoptatoare este obligată să colaboreze cu specialiștii care realizează evaluarea, refuzul acestora de a participa la toate etapele evaluării constituind motiv pentru formularea propunerii privind neacordarea atestatului. Rezultatele evaluării se consemnează într-un raport final de evaluare a capacității de a adopta a solicitantului, care conține și propunerea privind eliberarea sau neeliberarea atestatului. Raportul se întocmește în maximum 90 de zile de la depunerea cererii de evaluare și se comunică solicitantului. Se scurtează termenul de la 120 la 90 de zile. În cazul unui răspuns nefavorabil, adoptatorul sau familia adoptatoare poate formula contestație în termen de 5 zile de la comunicarea raportului. Contestația se depune și se înregistrează la direcția competentă să elibereze atestatul, aceasta având obligația ca, în termen de 5 zile lucrătoare de la înregistrarea contestației, să o transmită Autorității Naționale pentru Protecția Drepturilor Copilului și Adopție. Contestația se transmite însoțită de copia dosarului persoanei/familiei în cauză și se soluționează în termen de maxim 30 de zile de la înregistrare de către o comisie constituită prin Decizie a Președintelui Autorității Naționale pentru Protecția Drepturilor Copilului și Adopție – A.N.P.D.C.A. și alcătuită din reprezentanți ai A.N.P.D.C.A., ai Colegiului Național al Asistenților Sociali și ai Colegiului Psihologilor din România. Pentru a soluționa contestația, comisia va analiza documentația transmisă de direcție și va putea să solicite orice alte date/documente suplimentare relevante pentru soluționarea acesteia de la direcție, contestatar sau de la alte persoane fizice ori juridice.

Cu privire la valabilitatea atestatului, noile reglementări prevăd un termen de 2 ani. Valabilitatea acestui atestat se prelungește de drept până la încuviințarea adopției, în situații expres prevăzute de lege și anume:

- a) a fost introdusă pe rolul instanței judecătorești cererea de încuviințare a adopției copilului aflat în plasament de cel puțin un an;
- b) a fost introdusă pe rolul instanței judecătorești cererea de încredințare în vederea adopției;
- c) persoana/familia atestată are deja încredințați, în vederea adopției, unul sau mai mulți copii.

Pe durata de valabilitate a atestatului, adoptatorul sau familia adoptatoare are obligația de a informa direcția cu privire la orice schimbare intervenită în situația sa socio-psiho-medicală, anexând, după caz, acte doveditoare.

Atestatul va putea fi retras în următoarele situații:

- se constată faptul că persoana/familia adoptatoare a ascuns sau a furnizat informații false cu ocazia realizării evaluării sau pe durata de valabilitate a atestatului;
- se constată faptul că nu mai sunt îndeplinite condițiile în baza cărora a fost eliberat;
- se constată implicarea directă a persoanei/familiei atestate în identificarea unui copil potențial adoptabil; această dispoziție nu se aplică în situația în care se constată că persoana/familia atestată este rudă până la gradul al patrulea cu copilul;
- la propunerea Autorității Naționale pentru Protecția Drepturilor Copilului și Adopție, atunci când constată că eliberarea a fost în mod vădit netemeinică sau nelegală;
- la cererea motivată a persoanei sau familiei atestate.

Valabilitatea atestatului încetează de drept:

- ca urmare a expirării;
- ca urmare a modificării configurației familiei atestate, prin decesul unuia dintre membrii familiei sau prin divorț;
- în cazul căsătoriei sau decesului persoanei atestate;
- după încuviințarea adopției, odată cu rămânerea definitivă a hotărârii judecătorești de încuviințare a adopției, când atestatul și-a produs în integralitate efectele pentru care a fost eliberat.

Persoana/familia/asistentul maternal care are copilul în plasament și doresc să îl adopte trebuie să obțină un atestat. În situația stabilirii adopției

ca finalitate a planului individualizat de protecție, managerul de caz are obligația de a informa persoana/familia/asistentul maternal care are copilul în plasament cu privire la acest demers. Data la care a fost realizată informarea, precum și modalitatea concretă în care s-a realizat aceasta se consemnează într-un proces-verbal. Persoana/familia/asistentul maternal care are copilul în plasament de cel puțin 6 luni și care intenționează să-l adopte au obligația să depună cererea privind eliberarea atestatului în termen de maxim 30 de zile de la data semnării procesului verbal. Nedepunerea cererii în acest termen echivalează cu refuzul expres al acestor persoane de a adopta copilul pe care îl au în plasament și pierderea priorității în realizarea potrivirii cu copilul respectiv.

### **3. Concluzii**

De la adoptarea Legii nr. 273/2004 privind procedura adopției și până în prezent, au apărut o serie de probleme cu privire la punerea în aplicare a legii. Toate aceste inadvertențe legislative au condus la reformularea unor prevederi legale, prin prisma ocrotirii interesului superior al copilului. Procedura anevoioasă, lacunele legislative care s-au transformat adesea în pârgii pentru unii părinți/rude care deși nu doreau să se ocupe de copil, refuzau să semneze declarațiile care ar fi putut permite unui copil să devină adoptabil sau constituit, în toți acești ani, bariere în calea speranțelor atâtor copii care își doreau cel mai simplu și firesc lucru: să aibă o familie.

